

“La Cuaresma nos recuerda cada año que el bien, como también el amor, la justicia y la solidaridad, no se alcanzan de una vez para siempre; han de ser conquistados cada día”.

(Papa Francisco)

SALUTACIÓ AL POBLE DE DÉU QUE PEREGRINA A MENORCA

Hem iniciat un nou període a la vida de la nostra Església diocesana, anomenat “seu vacant”. El Col·legi de Consultors m’ha elegit com a Administrador Diocesà. En acceptar aquesta responsabilitat ho faig mogut únicament pel desig de servir, recordant les paraules de Jesús: “no he vingut a ser servit, sinó a servir i donar la meua vida com a rescate per tothom” (Mt 20, 28). Compt amb la vostra pregària per poder dur a terme aquesta missió.

Pens que el més important en aquest temps és la pregària de tots, a nivell personal i comunitari, perquè el Senyor ens envii com més prest millor un nou Bisbe que guii aquest “petit ramat” com a Pastor propi.

Unes paraules d’agraïment a Mons. Francesc Conesa Ferrer que, des de dissabte passat, és Bisbe de Solsona. Els seus cinc anys a Menorca han estat una benedicció per a la Diòcesi. Seguirem pregant per la seva persona i intencions en aquesta nova missió que l’Església li ha encomanat.

El dret canònic ha encunyat un principi general per a aquest període: “*Seu vacant, nihil innovetur*”, és a dir, que res no es modifiqui durant el període de seu vacant. En circumstàncies semblants, fa set anys, ja vaig explicar que el significat d’aquesta expressió no fa referència a paralització ni immobilitat,

sinó a continuïtat. Hi posaré alguns exemples.

Esteim portant a terme la fase diocesana del Sínode dels Bisbes, precisament sobre la “sinodalitat”. Aquest procés, com és natural, seguirà endavant tal com estava programat. Seguirem “*caminant junts*”, aportant els nostres punts de vista i escoltant amb humilitat els altres. D’aquesta manera, participant tots, es veurà reforçada la comunió i ens convertirem en “*deixebles missioners*” d’una Església en sortida, a la llum d’allò que ens inspira l’Esperit Sant en el moment actual.

Finalitzam el quart curs del pla pastoral sota el lema “*Una Església que surt a anunciar l’Evangeli*”. No és moment adequat per emprendre un nou pla pastoral, ja que aquesta missió correspondrà al nou Bisbe. Tot i això, durant la seu vacant podem avaluar el que s’ha dut a terme i reforçar els seus objectius amb algunes accions que podrien programar-se per al proper curs.

Havent cessat el Consell Presbiteral i el Consell Pastoral Diocesà, roman com a òrgan consultiu el Col·legi de Consultors que m’ha escollit. Amb ells anirem revisant i programant en línia de continuïtat, tot esperant el nou Pastor. Record que a l’última seu vacant em vaig sentir totalment recolzat per aquest organisme i l’activitat pastoral no se’n va ressentir ni va alentir.

I una preocupació que port al cor: les vocacions sacerdotals. Estic segur que el Senyor ens beneirà amb aquesta gràcia, però hem de preparar el terreny perquè sigui una bona terra on la llavor doni fruit abundant. Aquest camp abonat són les famílies cristianes, les parròquies i les comunitats. Déu no ens abandonarà si vivim i transmetem amb goig la nostra fe i la seva crida trobarà una resposta generosa als joves que la rebim.

Ens posam tots de nou sota la intercessió de la Mare de Déu del Toro, la nostra Patrona.

Gerard Villalonga Hellín,
Administrador Diocesà de Menorca

la notícia

“Gratuitat, amor i perdó”

La setmana passada Maó i Ciutadella van acollir un cicle de xerrades quaresmals a càrrec de Mn. Joan Bauzá i Bauzá, prevere mallorquí i canonge de la Seu de Mallorca.

El tema va ser “**La gratuïtat, perla del cristianisme**”. L’ob-

jectiu principal del ponent va ser predicar la bellesa del missatge de Jesús. En aquest sentit, va oferir als assistents una reflexió enfocada en tres conceptes essencials del cristianisme: la gratuïtat, l’amor i el perdó. “**L’amor de Jesús és gratuït, com la salvació que ens va portar va ser gratuïta.**” Va expressar que Jesús ens ha deixat un llegat sobre l’amor que mereix la pena seguir, posant com a referent l’amor d’una mare cap a un fill: és un amor gratuït, que no espera res a canvi, que no cerca recompensa.

D’altra banda, Mn. Joan Bauzá va reflexionar sobre el perdó: “**Tot el cristianisme es pot resumir en una sola paraula: perdó. Qui estima, perdona; qui no estima, no perdona.**” Tot i que a vegades és complicat perdonar, l’exemple de Jesús ens mostra que el perdó ens cura, és un signe de força, ens ajuda a alliberar-nos i a estar en pau amb nosaltres mateixos. En acabar, el prevere va agrair als assistents la seva gran acollida i va animar-los a estimar i perdonar com Jesús ens va mostrar.

Bisbat de Menorca

Diumenge III de Quaresma

Lectura del llibre de l'Èxode

3, 1-8a.13-15

Salm Responsorial 102

R: **El Senyor és compassiu i benigne.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

10, 1-6.10-12

Germans, no vull que us passi per alt a l'liçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar roig i tots, en el núvol i en la mar, varen rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es varen alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots varen beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que varen morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui es creuen estar drets, que mirin de no caure.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

13,1-9

Per aquell temps alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia mesclat la sang d'ells amb la dels animals que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: "¿Vos pensau que aquells galileus varen ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Vos assegureu que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells devuit homes que varen morir quan els caigué a damunt la torre de Siloé, ¿vos pensau que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Vos assegureu que no: si no us convertiu, tots acabareu igual." I els digué aquesta paràbola: "Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vénc a cercar fruit d'aquesta figuera i no n'hi trob. Talla-la d'una vegada. ¿Per què tenir-la, si no fa més que ocupar la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixau-la encara aquest any. Cavaré la terra i hi tiraré fems, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar."

Lectura del llibre del Èxode

3, 1-8a.13-15

En aquells dies, Moisès pastoreava el rebaño de su suegro Jetró, sacerdote de Madián. Llevó el rebaño trashumando por el desierto hasta llegar a Horeb, la montaña de Dios. El ángel del Señor se le apareció en una llamarada entre las zarzas. Moisès se fijó: la zarza ardía sin consumirse. Moisès se dijo: «Voy a acercarme a mirar este espectáculo admirable, a ver por qué no se quema la zarza». Viendo el Señor que Moisès se acercaba a mirar, lo llamó desde la zarza: «Moisès, Moisès» Respondió él: «Aquí estoy» Dijo Dios: «No te acerques; quítate las sandalias de los pies, pues el sitio que pisas es terreno sagrado». Y añadió: «Yo soy el Dios de tus padres, el Dios de Abrahán, el Dios de Isaac, el Dios de Jacob» Moisès se tapó la cara, porque temía ver a Dios. El Señor le dijo: «He visto la opresión de mi pueblo en Egipto y he oído sus quejas contra los opresores, conozco sus sufrimientos. He bajado a librarlo de los egipcios, a sacarlo de esta tierra, para llevarlo a una tierra fértil y espaciosa, tierra que mana leche y miel» Moisès replicó a Dios: «Mira, yo iré a los hijos de Israel y les diré: "El Dios de vuestros padres me ha enviado a vosotros". Si ellos me preguntan: "¿Cuál es su nombre?", ¿qué les respondo?» Dios dijo a Moisès: «"Yo soy el que soy"; esto dirás a los hijos de Israel: "Yo soy" me envía a vosotros». Dios añadió: «Esto dirás a los hijos de Israel: "El Señor, Dios de vuestros padres, el Dios de Abrahán, Dios de Isaac, Dios de Jacob, me envía a vosotros. Este es mi nombre para siempre: así me llamaréis de generación en generación"».

Salmo responsorial 102

R: **El Señor es compasivo y misericordioso.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

10, 1-6.10-12

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

13, 1-9

En aquel momento se presentaron algunos a contar a Jesús lo de los galileos, cuya sangre había mezclado Pilato con la de los sacrificios que ofrecían. Jesús respondió: «¿Pensáis que esos galileos eran más pecadores que los demás galileos porque han padecido todo esto? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis lo mismo. O aquellos dieciocho sobre los que cayó la torre de Siloé y los mató, ¿pensáis que eran más culpables que los demás habitantes de Jerusalén? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis de la misma manera». Y les dijo esta parábola: «Uno tenía una higuera plantada en su viña, y fue a buscar fruto en ella, y no lo encontró. Dijo entonces al viñador: "Ya ves, tres años llevo viniendo a buscar fruto en esta higuera, y no lo encuentro. Córtala. ¿Para qué va a perjudicar el terreno?". Pero el viñador contestó: "Señor, déjala todavía este año y mientras tanto yo cavaré alrededor y le echaré estiércol, a ver si da fruto en adelante. Si no, la puedes cortar"».

Convertíos, antes de que sea tarde

En el pasaje de hoy Lucas nos presenta la exhortación al arrepentimiento que lanza Jesús a la multitud cuando le plantean si existe una relación directa entre la desgracia que recae sobre algunos y los pecados que han cometido. Le plantearon esta cuestión porque les había llegado la noticia de que Pilato había mandado matar a unos galileos. La respuesta de Jesús es clara y concluyente: "Os digo que no" y añade el caso de los que murieron porque la torre de Siloé se les desplomó encima, y vuelve a repetirles que eso no significa que fueran más pecadores que los demás. Por ello no deben pensar que son mejores que los que padecen algún sufrimiento. La aflicción y pesar por nuestro comportamiento incorrecto debemos sentirlo todos porque todos somos pecadores.

Poco antes, Jesús había reprendido a la multitud por saber captar los signos del tiempo (kronos) y no saber interpretar el tiempo (kairós) que viven, la presencia del Reino y la necesidad de conversión; Jesús replantea la cuestión de la conversión dirigiéndose a cada uno de ellos y a todos nosotros: "Si no os convertís, no gozaréis de la vida eterna".

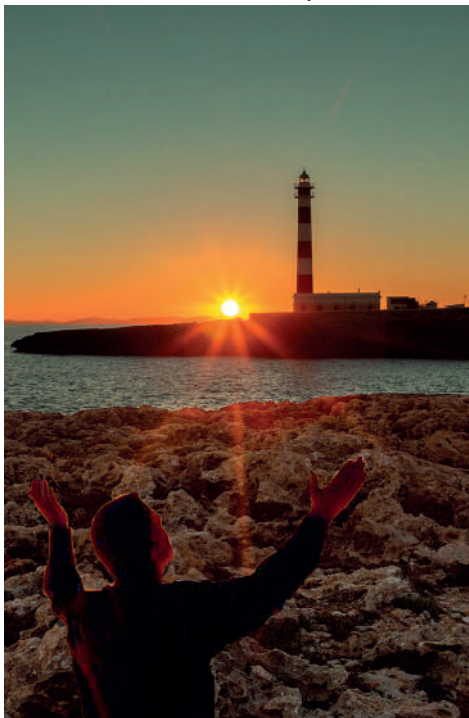
A continuación, para aclararles mejor el mensaje, les expone la parábola de la higuera sin higos. El dueño del terreno es Dios, el encargado es Jesucristo y la higuera somos nosotros. Dios nos ha dado la capacidad de hacer el bien pero si no la desarrollamos dando buenos frutos, no servimos para nada y, a pesar de la gran paciencia de Dios con cada uno, llega un momento en que... pero incluso llegados a este punto, tenemos aún en Jesús a un intercesor que pide al Padre un poco más de tiempo porque él mismo se encargará de cuidarnos con mayor ternura todavía para que nos convirtamos y volvamos a vivir como hijos amados de Dios. ¿Qué ocurrirá el año próximo cuando el propietario de la higuera vaya a recoger los frutos? Cada uno debe escribir el final de esta parábola. ¡Ojalá desprenda un intenso aroma por la cantidad de higos que ha producido!

Teresa Jansà

testimonis de fe

Sé en qui he cregut

Viure en una societat secularitzada m'exigeix una resposta sobre el per què, què i com crec. He rebut la fe dels meus pares i l'he madurada al llarg de la vida dins la comunitat eclesial. No ha estat un camí fàcil perquè no han mancat els dubtes ni els moments de crisi, però ha estat

decisiu fer experiència de l'amor i la presència de Déu en la meua vida per superar les nits fosques de l'ànima. Camí personal i a la vegada comunitari, no puc viure la fe fora de l'Església ni prescindir de l'eucaristia.

La meua fe s'aferma en la credibilitat de la persona i el missatge salvífic de Jesús: amb Pau, puc dir que "sé en qui he cregut" (2Tm 1, 12). I per la fe tenc l'esperança que la meua vida no és una fugaç espurna enmig d'una foscor eterna, sinó que ve de Déu i a Déu s'enamina. Ser conscient que Déu m'ha estimat primer i m'acompanya, que em reconeix com a fill seu —hi ha dignitat més gran?—, m'impulsa a fer present aquest amor en la família, el treball i les diverses responsabilitats i activitats que he de dur a terme, amb actitud de servei. Però també m'ha impulsat a aprofundir en l'estudi de la teologia perquè la fe cerca comprendre. I és que fe i raó no són excloents sinó que, com diu sant Joan Pau II, "són les dues ales amb les quals l'esperit humà s'eleva cap a la contemplació de la veritat".

Miquel À. Casanovas Camps

una església que anuncia l'evangeli

Arriba el moment de perdre la por (14)

Segur que després de descobrir què és el primer anunci i la manera com fer-lo et semblarà que és molt difícil, que és molt complicat. Segur que penses en persones concretes a qui podries anunciar l'Evangeli però et sembla impossible fer-ho d'aquesta manera. Aquests prejudicis i aquestes pors no fan més que paralyzar-te i encadenen l'Evangeli perquè Jesús es val de tu per fer arribar el seu amor a tots aquells que no el coneixen, que s'han oblidat d'ell o que el neguen.

Per convertir-te amb un evangelitzador amb esperit i ple de l'Esperit és necessari que facis un procés de conversió, un canvi de mentalitat. El primer anunci és un element que dins l'Església catòlica teníem una mica oblidat. Fins no fa gaire temps vivíem en una societat cristiana, i els processos d'iniciació cristiana i de naixement en la fe es vivien en el si de la família. Pares i avis transmetien amb tota normalitat la fe

que havien rebut dels seus majors i es vivia com el més normal del món.

Però ara aquestes cadenes de transmissió s'han romput i és important que recuperem l'ardor i entusiasme dels primers cristians en el moment de proclamar que Jesús és viu, que ha ressuscitat i que ell esdevé el centre de la nostra vida i de la nostra història.

Necessites fer una conversió a diversos nivells: intel·lectual, teològic i pastoral. No esperis que els altres donin la primera passa, comença per creure't que és possible fer arribar l'Evangeli a tothom.

Àrea de l'Anunci

l'entrevista a:

Mn. JOAN BAUZÀ I BAUZÀ

Joan Bauzà i Bauzà (Vilafranca de Bonany, Mallorca, 1944).

És llicenciat en Filosofia i Lletres per la Universitat de València i en Ciències Socials per la Universitat Pontifícia de Sant Tomàs d'Aquino de Roma. Des del 2002

és canonge de la Seu de

Mallorca. Ha impartit unes

xerrades quaresmals a Maó i Ciutadella sota el títol «La gratuïtat, perla del cristianisme».

Mn Joan Bauzà. Per què la gratuïtat ha de ser com una perla per al cristianisme?

-Ha de ser-ho perquè ho és. Dic perla com sinònim de tresor, caudal, joiell. El cristianisme és gratuïtat perquè Crist és gratuït, com la salvació que ens aportà és gratuïta. Com ho és també la creació. En la nostra religió res és degut, tot és gràcia. Per això és que es parla tant d'amor. L'amor no és recompensar un altre amor, perquè es pot estimar a qui res t'ha donat; fins i tot es pot estimar al que t'ha robat o ferit o calumniat. Pemán va escriure: "El encanto de las rosas es que, siendo tan hermosas, no conocen que lo son". L'amor, com la rosa no té un perquè, floreix perquè floreix, i punt.

Considera que es practica i es dona valor a la gratuïtat avui en dia?

-No, no ho crec. El que caracteritza més la nostra època o és l'egoisme que res dona, o és el negoci que de l'altre exigeix un guany. La paradoxa en aquesta situació és que, parlar de gratuïtat no et fa més obsolet, sinó més gratuït encara. La gratuïtat no es cotitza a la borsa de valors, tampoc el cel estrellat. Simplement, existeixen.

Amb quin objectiu va elegir aquest tema per unes xerrades quaresmals?

-L'objectiu final era predicar la bellesa del missatge de Jesús. Molt abans de qualsevol altra consideració, el missatge nostre és, molt més que exigent o prometedor o radical sorprenent, bell. El missatge evangèlic té una positivitat de tal magnitud que el fa fascinant. Per això m'atreu, em captiva i m'enamora.

Jesús diu: «De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc» (Mt 10,8). Què pretenia Jesús amb aquest consell?

-Anunciar clarament la programació del Pare Déu sobre la societat humana: fer-la família. En el si d'una família no té cabuda el negoci, tot és de franc. S'estima, simplement; i si alguna vegada es fan parts i quarts és perquè s'afavoreix el feble del col·lectiu. Hi ha poca gent que faci res per no res, però quan trobam una persona que fa sense esperar recompensa, l'admiram.

Toni Olives

agenda

✍ Dia del Seminari

Diumenge 20 de març
Dia del Seminari sota el lema "Sacerdots al servei d'una Església en camí." La col·lecta va destinada al nostre Seminari.

✍ Quaresma 2022

Dimecres 23 i dijous 24 de març "**Pregar amb la Bíblia i la música**", a càrrec de Maria José Betí, a les 19.45 h, a la parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran.

✍ Recés per als preveres

Dimecres 23 de març, a partir de les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Presentació nou llibre de Joan Bosco Faner

Dissabte 26 de febrer, a les 20 h, a la parròquia de Sant Esteve presentació del llibre "**El sí de Déu i el sí de l'home s'abraça**" de Mn. Joan Bosco Faner. Presentaran Guillem Benejam, professor, i Cristina Dan, metgessa.

✍ 24 hores de pregària per al Senyor

Adoració eucarística, confessions, pregària:

-A Maó: Al Monestir de les Concepcionistes. El 25 de març de les 16 a les 22 h. I el 26 de març de les 9 a les 15 h.

-A Ciutadella: A l'església del Sant Crist. El 25 de març de les 16 a les 22 h. I el 26 de març de les 8 h a les 17 h.

✍ Viatge a Lourdes

Del 25 al 27 de març tindrà lloc un viatge diocesà de pelegrinatge a Lourdes. Presidirà el viatge Mn. Gerard Villalonga, Administrador diocesà. Hi participen 55 persones.

notícies nostres

La diòcesi de Menorca comença una nova etapa de Seu Vacant

El 12 de març Mons. Francesc Conesa va prendre possessió com a bisbe de Solsona. Després dels ritus inicials de la Missa que es va celebrar a la catedral d'aquesta diòcesi, el prelat va rebre del nunci del Papa a Espanya i Andorra, Bernardito Auza, el bàcul i va passar a ocupar la seu. Va ser, amb la lectura del nomenament i els aplaudiments espontanis, el moment més intens de la Missa amb la presa de possessió i l'inici del ministeri del nou pastor. A la seva homilia, el bisbe Francesc va recordar que "la diòcesi de Solsona existeix per anunciar Jesucrist entre la gent d'aquesta terra i ser signe que transparenti la seva cara". En aquesta línia, va assegurar que "això exigeix ser una Església de portes obertes, sempre disposada a acollir, però també a sortir als carrers per comunicar el goig de creure en Jesucrist".

En acabar l'Eucaristia, va dirigir unes paraules d'agraïment a tots els presents i, molt especialment, als fidels de Menorca: "Manifest una gratitud especial als que us heu desplaçat des de lluny. Als fidels que han vingut des de Menorca, on ha quedat una part del meu cor". Un grup de 21 menorquins (preveres, religiosos, laics) van acompanyar a **Francesc Conesa en l'inici del seu ministeri episcopal a Solsona**. La presa de possessió es pot tornar a veure als canals

de Youtube dels Bisbats de Solsona i Menorca.

Des de Menorca desitjам a Mons. Francesc molta sort i molts encerts en aquest camí que inicia a Solsona i li agraïm el seu servei episcopal i el bé que ha fet a la nostra Diòcesi. El seu pontificat ens ha ajudat a créixer com a Església de portes obertes, més participativa i sinodal.

El 15 de març el Col·legi de Consultors de la Diòcesi es va reunir en sessió extraordinària a la Cúria Diocesana per complir el que disposa el dret canònic amb motiu de trobar-se la diòcesi en Seu vacant i va **escollir Mn. Gerard Villalonga, vicari general, com a nou Administrador diocesà**.

El prevere va acceptar i va emetre la professió de fe preceptiva. Tot seguit, es va posar a disposició de la Diòcesi i va agrair la confiança al Col·legi de Consultors. "Don gràcies per la unanimitat. Ara vivim un procés sinodal a l'Església. L'ofici eclesial no és per imposar ni manar sinó per servir. Demano a Déu que em doni força per guiar l'Església de Menorca durant aquest període de Seu vacant."

Mn. Gerard Villalonga ja havia estat administrador diocesà de 2015 al 2017. Ara ho torna a ser fins que la Nunciatura Apostòlica nomeni un nou bisbe per a la Diòcesi de Menorca.

Fotos:
Lluís Closa-Mitjans Solsona
Toni Barber-Bisbat de Menorca

Viacrucis pels carrers de Ciutadella

La trobada diocesana de confraries va tenir lloc l'11 de març amb una processó que es va iniciar a la Catedral i va recórrer el nucli antic de Ciutadella. A la processó amb les torxes hi van participar membres de les diferents confraries de Menorca i va incloure les catorze estacions del Viacrucis, que commemora la mort, la sepultura i la resurrecció de Jesús. Aquest any es celebra el 75 aniversari de la fundació de la Confraria de la Pietat, amb seu a la Catedral.

